

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 4. marts 2015 — Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare m.fl. mod Fipa Group srl, Tws Automation srl og Ivan srl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-534/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 191, stk. 2, TEUF — direktiv 2004/35/EF — miljøansvar — national lovgivning, der ikke giver myndighederne adgang til at pålægge ejere af forurenede ejendomme, som ikke har medvirket til den pågældende forurening, at gennemføre foranstaltninger til forebyggelse og afhjælpning, og som kun fastsætter en forpligtelse til at godtgøre udgifterne til de af myndighederne gennemførte indgreb — foreneligheden med principperne om, at forurenere betaler, forsigtighed, forebyggende indsats og indgreb over for miljøskader fortrinsvis ved kilden)

(2015/C 138/14)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute og Ispra — Istituto Superiore per la Protezione e la Ricerca Ambientale

Sagsøgte: Fipa Group srl, Tws Automation srl og Ivan srl

Procesdeltagere: Comune di Massa, Regione Toscana, Provincia di Massa Carrara, Comune di Carrara, Arpat — Agenzia regionale per la protezione ambientale della Toscana, Ediltecnica Srl, Versalis SpA og Edison SpA

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader, skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter den kompetente myndighed — såfremt det ikke er muligt at fastslå, hvem der er ansvarlig for forureningen af en ejendom eller at pålægge den ansvarlige at iværksætte afhjælpende foranstaltninger — ikke kan pålægge ejeren af denne ejendom, som ikke er ansvarlig for forureningen, at gennemføre foranstaltninger til forebyggelse og afhjælpning, idet denne kun er forpligtet til at godtgøre udgifterne til de af myndighederne gennemførte indgreb begrænset til ejendommens markedsværdi efter gennemførelsen af disse indgreb.

⁽¹⁾ EUT C 359 af 7.12.2013.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 4. marts 2015 — SIA »Oliver Medical« mod Valsts ieņēmumu dienests (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administratīvā rajona tiesa — Letland)

(Sag C-547/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forordning (EØF) nr. 2658/87 — fælles toldtarif — tarifering — kombineret nomenklatur — pos. 8543, 9018 og 9019 — laser- og ultralydsapparater samt reservedele og tilbehør hertil)

(2015/C 138/15)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Administratīvā rajona tiesa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SIA »Oliver Medical«

Sagsøgt: Valsts ieņēmumu dienests

Konklusion

Den kombinerede nomenklatur, som er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toltarif, i den affattelse, der følger af henholdsvis Kommissionens forordning (EF) nr. 1214/2007 af 20. september 2007, Kommissionens forordning (EF) nr. 1031/2008 af 19. september 2008, Kommissionens forordning (EF) nr. 948/2009 af 30. september 2009, Kommissionens forordning (EU) nr. 861/2010 af 5. oktober 2010 og Kommissionens forordning (EU) nr. 1006/2011 af 27. september 2011, skal fortolkes således, at med henblik på at afgøre, om produkter som de i hovedsagen omhandlede skal tariferes i denne nomenklatur pos. 9018 som apparater eller instrumenter beregnet til medicinske formål eller i nomenklaturens pos. 9019 som apparater til mekanoterapi snarere end i nævnte nomenklatur pos. 8543 som elektriske apparater med selvstændig funktion, skal der tages hensyn til samtlige relevante forhold i den foreliggende sag, for så vidt som disse vedrører de objektive karakteristika og egenskaber, der er knyttet til disse produkter. De relevante forhold, der skal vurderes, omfatter bl.a. den anvendelse, som producenten har tiltænkt de nævnte produkter, samt fremgangsmåden og stedet for anvendelse heraf. Den omstændighed, at produkterne er beregnet til behandlingen af en eller flere forskellige sygdomme, og den omstændighed, at behandlingen skal foretages i et godkendt lægecenter under overvågning af en sundhedsfagligt kvalificeret person, udgør indikationer, der kan godtgøre, at produkterne er beregnet til medicinske formål. Omvendt taler den omstændighed, at disse produkter hovedsageligt muliggør kosmetiske forbedringer, og den omstændighed, at produkterne kan anvendes uden for lægelige rammer, f.eks. på en skønhedssalon, og uden indgriben fra en sundhedsfagligt kvalificeret person, for, at de nævnte produkter ikke er beregnet til medicinske formål. Målene, vægten og den anvendte teknologi udgør ikke elementer, der er afgørende ved tilføjelsen af produkter som de i hovedsagen omhandlede i samme nomenklatur pos. 9018.

(¹) EUT C 377 af 21.12.2013.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 5. marts 2015 — Tallinna Ettevõtlusamet mod Statoil Fuel & Retail Eesti AS (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tallinna Ringkonnakohus — Estland)

(Sag C-553/13) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — indirekte skatter — punktafgifter — direktiv 2008/118/EF — artikel 1, stk. 2 — punktafgiftspligtigt flydende brændstof — detailsalgsafgift — begrebet »særligt formål« — allokering, der er fastlagt på forhånd — tilrettelæggelse af offentlig transport på en bys område)

(2015/C 138/16)

Processprog: estisk

Den forelæggende ret

Tallinna Ringkonnakohus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Tallinna Ettevõtlusamet

Sagsøgt: Statoil Fuel & Retail Eesti AS